

Sprawa C-382/08

Michael Neukirchinger

przeciwko

Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat
des Landes Oberösterreich)

Transport lotniczy — Licencje na organizację handlowych lotów balonem —
Artykuł 12 WE — Wymóg miejsca zamieszkania lub siedziby —
Kary administracyjne

Opinia rzecznika generalnego P. Mengozziego przedstawiona w dniu 7 wrześ- nia 2010 r.	I - 143
Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 stycznia 2011 r.	I - 162

Streszczenie wyroku

1. *Transport — Transport lotniczy — Pojęcie — Handlowy przewóz lotniczy pasażerów balo-
nem na ogrzane powietrze*
(art. 12 WE, 49 WE, 51 ust. 1 WE, art. 80 ust. 2 WE)
2. *Prawo wspólnotowe — Zasady — Równość traktowania — Dyskryminacja ze względu na
przynależność państwową — Zakaz*
(art. 12 WE)

3. *Prawo wspólnotowe — Zasady — Równość traktowania — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Zakaz*
(art. 12 WE)

1. Handlowy przewóz lotniczy pasażerów balonem na ogrzane powietrze należy do dziedziny transportu, a konkretnie transportu lotniczego, o którym mowa w art. 80 ust. 2 WE.

O ile zgodnie ze wspomnianym art. 80 ust. 2 WE transport morski i lotniczy są – do czasu odmiennej decyzji ustawodawcy wspólnotowego – wyłączone z zakresu przepisów tytułu V trzeciej części traktatu WE, dotyczących wspólnej polityki transportowej, o tyle podlegają one, podobnie jak pozostałe rodzaje transportu, zasadom ogólnym traktatu. Jednakże, w odniesieniu do swobody świadczenia usług, zgodnie z art. 51 ust. 1 WE art. 49 WE nie znajduje wprost zastosowania do transportu lotniczego. Natomiast handlowy przewóz lotniczy pasażerów balonem na ogrzane powietrze mieści się w zakresie zastosowania traktatu i podlega w związku z tym jego zasadom ogólnym, jak art. 12 WE. Ustawodawca wspólnotowy wydał bowiem na

podstawie art. 80 ust. 2 WE szereg aktów, które mogą dotyczyć takiego transportu lotniczego. Co się tyczy rozporządzenia nr^o 2407/92 w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym, z dwóch pierwszych motywów wynika, że celem, jaki Rada zamierzała osiągnąć, wydając to rozporządzenie, było ustanowienie polityki w zakresie transportu lotniczego w okresie upływającym dnia 31 grudnia 1992 r., aby stopniowo wprowadzać rynek wewnętrzny, obejmujący przestrzeń bez granic wewnętrznych, w ramach którego zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług oraz kapitału. Tego rodzaju szeroko zakrojony cel obejmuje zaś co do zasady handlowy przewóz lotniczy pasażerów balonem na ogrzane powietrze.

(por. pkt 19, 21–23, 26, 27, 29)

2. Artykuł 12 WE stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, które, przy organizacji lotów balonem na terytorium tego państwa,

pod groźbą kary administracyjnej w razie ich naruszenia od podmiotu mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim i posiadającego w tym państwie licencję na organizację handlowych lotów balonem, wymagają miejsca zamieszkania lub siedziby w przyjmującym państwie członkowskim.

miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim i posiadający w tym państwie licencję na organizację handlowych lotów balonem do uzyskania nowej licencji, bez uwzględnienia w należyty sposób, że warunki uzyskania takiej licencji są co do zasady takie same, jak warunki otrzymania licencji wydanej już w innym państwie członkowskim.

Z jednej strony bowiem, kryterium rozróżnienia oparte na miejscu zamieszkania prowadzi w istocie do tych samych skutków co dyskryminacja oparta na kryterium obywatelstwa, jako że działa przede wszystkim na niekorzyść obywateli innych państw członkowskich, gdyż to najczęściej cudzoziemcy nie mają miejsca zamieszkania w państwie przyjmującym. Z drugiej strony, kryterium rozróżnienia oparte na siedzibie osoby prawnej stanowi co do zasady dyskryminację opartą na przynależności państwowej.

Uregulowanie to wprowadza bowiem kryterium rozróżnienia, które prowadzi w istocie do takiego samego skutku jak kryterium oparte na przynależności państwowej, ponieważ zobowiązanie sformułowane w tych przepisach w rzeczywistości dotyczy przede wszystkim obywateli innych państw członkowskich lub osób prawnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

(por. pkt 34, 37, 44; sentencja)

3. Artykuł 12 WE stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, które, przy organizacji lotów balonem na terytorium tego państwa, pod groźbą kary administracyjnej w razie ich naruszenia, zobowiązują podmiot mający

Konieczność ochrony życia i zdrowia pasażerów oraz bezpieczeństwo transportu lotniczego stanowią niezaprzeczalnie uzasadnione względy. Jednakże działanie państwa członkowskiego polegające na zobowiązaniu podmiotu do uzyskania nowej licencji, bez uwzględnienia w należyty sposób, że warunki uzyskania takiej licencji są co do zasady takie same, jak warunki otrzymania licencji wydanej mu już w innym państwie członkowskim,

nie jest proporcjonalne do tych uzasadnionych celów. W istocie ponieważ warunki wydania licencji transportowych są w obu państwach członkowskich takie same, należy uznać, iż uzasadnione interesy wspomniane powyżej zostały już wzięte pod uwagę przy wydawaniu

pierwszej licencji w innym państwie członkowskim.

(por. pkt 38, 39, 42, 44; sentencja)